

Stemmen

Susanne Arnesen

Kor

Mel-o - di - en den var der, jeg føl - te et sus, men slør-ret og stum for min

4

Kor

stem- me_ den farg-e-la et mør-ke med et dunk-elt lys og sang jeg skal le - ve

8

Kor

leng - e Ah_____

11

Kor

leng - e Ah_____

Stemmen

1.
Melodien den var der, jeg følte et sus,
men sløret og stum for min stemme.
Den fargela et mørke med en dunkelt lys
og sang: «Jeg skal leve lenge.»

Ref.: Ahhh

2.
Dagen gikk sin gang, melodien fulgte med,
den klang for seg selv, for mitt indre.
Den trengte ikke meg, nei, den trengte ingenting,
men for meg vil den leve og lindre.

Ref.: Ahhh

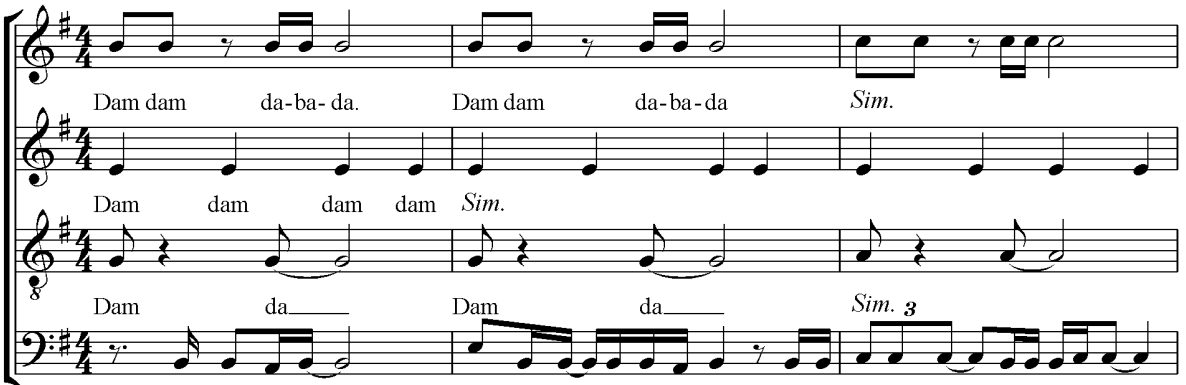
3.
Måtte denne stumme stemme med sin melodi
for alltid være ved min side.
Det er deilig med en ro som farger et sted,
skal det virkelig gi mening å lide.

Ref.: Ahhh

Dagen derpå

Susanne Arnesen

Soprano
Alto
Tenor
Bass

1. Jeg våk-ner opp,- ov - er- rask-en-de i grunn ut-en ov-er- skudd tilno e an net_

S.
A.
T.
B.

enn å bli ligg-e- nde_ og kjen-ne et ter_ hvor-dan det er helt på

S.
A.
T.
B.

bunn. ing-en tår - er ing-en tørst

S.
A.
T.
B.

men et vagt bil - de av en plass og rik - lig medborst.

14

S.

A.

T. 4.Het - er føl sen i krop-pen skam var det dra-ma, par-o-di?

B.

18

S.

A. En føl-se av_ å føl-e noe_ i- gjen kan man si: "gi meg ald-ri nes-te

T.

B.

22

S.

A. dram"?

T. Ser meg selv ik - ke Ven - us, men

B.

25

S. Dag - en-es plikt er u - an-sett å gå om man

A. a - li-ke - vel Dag - en-es plikt er u - an-sett å gå om man

T. Dag - en-es plikt er u - an-sett å gå om man

B. Dag - en-es plikt er u - an-sett å gå om man

30

S. ser el-ler ik-ke_ Blir den_ et mest-er- verk? Kan skje! I - så fall skal det

A. ser el-ler ik-ke_ Blir den_ et mest-er- verk? Kan skje! I - så fall skal det

T. ser el-ler ik-ke_ Blir den_ et mest-er- verk? Kan skje! I - så fall skal det

B. ser el-ler ik-ke_ Blir den_ et mest-er- verk? Kan skje! I - så fall skal det

35

S. stå: "Jeg lev - er, ___ det er dag - en der - på." I Ahh Ahh Ahh Ahh

A. stå: "Jeg lev - er, ___ det er dag - en der - på." I

T. stå: Lev - er det er dag - en der - på,

B. stå: Lev - er det er dag - en der - på,

40

S. så fall skal det stå: "Jeg lev - er, det er dag - en der - på." Ahh Ahh Ahh

A. så fall skal det stå: "Jeg lev - er, det er dag - en der - på."

T. lev - er det er dag - en der - på.

B. lev - er det er dag - en der - på.

Dagen derpå

1.

Jeg våkner opp, overraskende igrunn,
uten overskudd til noe annet
enn å bli liggende og kjenne etter
hvordan det er helt på bunn.
Ingen tårer, ingen tørst,
men et vagt blide av en plass og rikelig med børst.

2.

Ubehagelig stilling, vil løfte venstre arm,
har ikke krefter til det.
Føler meg overmannet, kald, mens virkeligheten av meg selv er
unådig varm.
Alt av en tanke til trøst,
mulig jeg blir liggende til neste høst.

3.

Prøver å tvinge meg selv til å ane eller se
gårsdagen, morgendagen.
Første utfall, hodepine og tanken: «Det kommer ikke no godt ut av det.»
Ble jeg blind?
Hva skjer om jeg åpner øynene og slipper dagen inn?

4.

Heter den følsen i kroppen skam
Var det drama, parodi?
En følelse av å føle no igjen
kan man si: «gi meg aldri neste dram»?
Ser meg selv
ikke Venus, men allikevel.

5.

Dagenes plikt er uansett å gå
om man ser eller ikke .
Blir den et mesterverk? Kanskje!
Isåfall skal det stå:
«Jeg lever, det er dagen derpå.»
«Jeg lever, det er dagen derpå.»

Livets dans

Susanne Arnesen

Sopran I
Ah Ah Ah *sim.*

Sopran II
Dans-en gikk i hvitt, rød-men-de lett, et sve-ven-de sinn som i en drom

Alt
Ah Ah Ah *sim.*

Tenor
Ah Ah Ah *sim.*

Bass
Ah Ah Ah *sim.*

8

S. I.

S. II.
— Alt du så kun-ne bli ditt da ditt lys ble sett. Vin-den stor-met men vin-den var

A.

T.

B.

15

S. I.

S. II.
om Dans Dans Dans

A.
Dans Dans Dans

T.
Dans Dans Dans

B.
Dans Dans Dans Dans Dans Dans

23

S. I.

S. II.

A.

T.

B.

Dans Dans Dans Dans-en gikk i Ah

29

S. I.

S. II.

A.

T.

B.

Ah Ah *sim.*
 rodt, sjel-en stod i brann et glø-den-de sinn fylt med mot.

36

S. I.

S. II.

A.

T.

B.

Hvem kan vel mak-te et slikt be-gjær? Alt kal-te og lok-ket du kan

43

S. I.

S. II.

A.

T.

B.

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

50

S. I.

S. II.

A.

T.

B.

Dans Dans-en gikk i sort, Dans-en gikk i sort,

Dans Dans Dans Dans-en gikk i sort,

Dans Dans Dans Dans-en gikk i sort,

Dans Dans Dans Dans-en gikk i sort,

Dans Dans Dans Dans-en gikk i sort,

57

S. I.

S. II.

A.

T.

B.

død - lig e-le - gant, et sinn fylt av min-ner og av sang. — Var den lykk- lig? Var den

død - lig e-le - gant, et sinn fylt av min-ner og av sang. — Var den lykk- lig? Var den

død - lig e-le - gant, et sinn fylt av min-ner og av sang. — Var den lykk- lig? Var den

død - lig e-le - gant, et sinn fylt av min-ner og av sang. — Var den lykk- lig? Var den

64

S. I.

S. II.

A.

T.

B.

din? Var den dys-ter? Var den lang? U-an - sett skal din dans kom-me til en-de en gang.

din? Var den dys-ter? Var den lang? U-an - sett skal din dans kom-me til en-de en gang.

din? Var den dys-ter? Var den lang? U-an - sett skal din dans kom-me til en-de en gang.

din? Var den dys-ter? Var den lang? U-an - sett skal din dans kom-me til en-de en gang.

71

S. I.

S. II.

A.

T.

B.

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

77

S. I.

S. II.

A.

T.

B.

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Dans Dans Dans

Sjalusi

Susanne Amesen

Refreng

Di-ne øy-ne ble ald-ri mi-ne og ald-ri så jeg de ting du så og ald-ri var det makt i mi-ne hen-der til å

7 Vers

ma-le din him-mel blå i. Mi - ne tan-ker var kan-skje re - ne i det øy-blikk du kom for - bi. Men de for
Oh

13

ble nok ik-ke hvit - e der vi vand-ret på vår sti. Di-ne kva - ler, all din tvil og din
Kval - er, tvil og

19

bunn-løs pa - nikk. Den fikk meg und - re kom og gikk. Di-ne
bunn - lø-se pa-nikk. Den fikk meg til å tvi - le var det be - gjær alt som kom og gikk. Di-ne
bunn-løs pa - nikk. Den fikk meg und - re kom og gikk. Di-ne

2. Tiden gikk under vår grå himmel
og ord ble aldri mer enn bare ord,
og du sang på en tynnslitt strofe
de fattigste tre ord på jord.
Men vi gikk der nå vi to
det var jo deg og meg
og vi tygget og vi spyttet
gang på gang - "jeg elsker deg".

3. Men skulle denne vandring
være til den ble helt sort?
Var det aldri i vår vilje
til å si så var det gjort?
Nei vi ville, ja vi ville
og hva vi ville vet ikke jeg.
Uansett vil denne vandring
være bedre uten deg.

Solen

Susanne Arnesen

Sopran I

Sopran II

Alt

Tenor

Bass

1. Jeg syns jeg så et skil-le, kan-skje had-de det vært der en tid, var det opp til meg om jeg

7

S.

S.

A.

T.

B.

og takk for

vil-le had-de jeg vir-klig no' å si. Så takk til so-la takk- til deg, og takk for

og takk for

og takk for

og takk for

13

S.

S.

A.

T.

B.

1. 2.

a - - - - - lt. Så takk for lt.

a - - - - - lt. Så takk for lt.

a - - - - - lt. Så takk for lt.

a - - - - - lt. Så takk for lt.

a - - - - - lt. Så takk for lt.

Solen

1.

Jeg syns jeg så et skille, kanskje hadde det vært der en tid
Var det opp til meg om jeg ville,
hadde jeg virkelig no' å si?
Så takk til sola, takk til deg og takk for alt!

2.

Det skinte klart i lyset noe fremmed jeg kjente fra før
fra en tid da lykka kom
uten maske og klør.
Så takk til sola, takk til deg og takk for alt!

3.

Fra et øyeblikk til ett neste kom fargene til syne igjen
Alle sanser var tilgjengelig
lyset var min beste venn.
Så takk til sola, takk til deg og takk for alt!

4.

Om den skinner eller ikke, den er til hver en tid for all tid
Å føle den et øyeblikk
hadde alt å si.
Så takk til sola, takk til deg og takk for alt!